மழை .... மழை ..... மழை .....

இறைப்பிரியன்

அநேக மக்களுக்கு அபயம் தருவதற்காக வரவேண்டிய மழை இம்முறை அபாயம் தரக்கூடிய மழையாக அமைந்து விட்டது என்றே கூற முடியும். நகரங்களில் வசிக்கக்கூடிய மக்கள் மழை என்றால் அது எப்போதாவது பெய்தால் போதும்; அதுவும் அவர்களுக்கு இடையூறாக இல்லாமல் இரவு நேரங்களில் பெய்ய வேண்டும்; மற்றபடி சுற்றுப்புற கிராம மக்களுக்கு விவசாயத்திற்கு பயன்தரும் வகையில் அங்கு போய் பெய்யட்டும் என்று நினைக்கின்றனர்; பேசுகின்றனர். அவர்களின் இந்த கூற்றின் பிற்பகுதி நலம் தரக்கூடியது தான் என்றாம், நகர்ப்புற மக்களுக்கு மழையே தேவையேயில்லை என்ற எண்ணம் தவறானது மட்டுமல்ல. அபத்தமானதுங்கூட. கிராம புறத்திற்கு எந்த அளவுக்கு மழை முக்கியமோ அதே அளவு நகர்ப்புறத்திற்கும் தேவை என்பதை எல்லோரும் உணர வேண்டும். நகரத்தில் அதிக அளவு எண்ணிக்கையில் மக்கள் வசிப்பதால் அவர்களின் அவசிய தேவைகளான குடிப்பது முதல் குளிப்பது வரை நீருக்காக ஆழ்குழாய் நீரை நாடுகின்றனர். ஆழ்குழாய் கிணற்றுக்கான தேவை மழையால் தான் நிறைவேறும் என்பதை நினைத்துப்பார்க்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

“அவன் தான் வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கினான்; அப்பால் ஓடைகள் அவற்றின் அளவுக்குத தக்கபடி (நீரைக்கொண்டு) ஓடுகின்றன; அவ்வெள்ளம் நுரையை மேலே சுமந்து செல்கிறது; (இவ்வாறே) ஆபரணமோ அல்லது (வேறு) சாமான் செய்யவோ (உலோகங்களை) நெருப்பில் வைத்து உருக்கும் போதும் அதைப்போல் நுரை உண்டாகின்றது; இவ்வாறு சத்தியத்திற்கும், அசத்தியத்திற்கும் அல்லாஹ் (உவமை) கூறுகிறான்; அழுக்கு நுரை (பலனற்றதாக இருப்பதால்) அழிந்து போய் விடுகிறது; ஆனால் மனிதர்களுக்குப் பலன் அளிக்கக் கூடியதோ, பூமியில் தங்கி விடுகிறது; இவ்வாறே அல்லாஹ் உவமைகளைக் கூறுகிறான்”. ***அல்குர்ஆன் 13:17***

மழையைத் திட்டுவதும்; காலத்தைக் குறைகூறுவதும் நம்மிடையே கட்டாயக் கடமைகளாகி விட்டன. சனியன் பிடித்த மழை, எழவு எடுத்த மழை, விவஸ்தை கெட்ட மழை என்று அர்ச்சிக்காதவர்களை விரல் விட்டு எண்ணி விட முடியும். இந்த பருவ மழை வழமையாய் பெய்யக்கூடியது தான் என்றாம், பருவ மழை பொய்த்துப் போய் விவசாய வளமையும் நிலைமையும் கெட்டுப்போன சற்று முன்னைய காலங்களை அவ்வளவு சீக்கரத்தில் யாரும் மறந்து விட முடியாது. இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் மழை பெய்யாது. இவர் ஆட்சிக் காலத்தில் கொட்டும் என்றெல்லாம் ஆட்சியாளர்களை மட்டுமே குறை கூறுகிறோம். (ஆட்சியாளர்களும் அடக்கிவாசிக்க வேண்டும் என்பது வேறு விஷயம்) மழை பெய்தமைக்கு நன்றியும், பெய்யாததிற்கு வருத்தமும் இறைவனிடம் முறையிடப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. அது பற்றி இறைவனிடம் கேட்டுப் பெறக்கூடாதா? அதற்கு முன்மாதிரியாக நபி(ஸல்) அவர்கள் (இறைவனிடம் முறையிட்டு) தொழுகை நடத்தியது இல்லையா? அல்லது அதிக மழை பெய்ததற்கு நிறுத்த வேண்டி பிரார்த்தித்தது இல்லையா? தேவையில்லாத விவகாரங்களை கிளப்பி குழப்பங்களுக்கு தூபம் போட்டு வேடிக்கை பார்க்கும் அறிஞர்(?) பெருமக்கள் ஏன் இதெல்லாம் மக்களிடம் போதிப்பதில்லை என்று புரியவில்லை. ஒரு சாரார் மழை தொழுகை ஏற்பாடு செய்தால் போட்டிக்கு இவர்களும் போட்டி மழைத் தொழுகை தொழுவார்கள். பத்திரிக்கைகளில்

படம் பிடித்து செய்தி வெளியிட்டு இடத்தை அடைப்பார்கள்.

அடாத மழை பெய்து பேரழிவை துவக்கியுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட இடத்தில் சம்பந்தப்பட்ட இயக்கத்தினர் யாரும் இல்லையோ என நினைக்க வேண்டியுள்ளது. எதற்கெல்லாமோ **ஆர்ப்பாட்டம் பேரணி** என போட்டி கும்மாளங்கள் நிகழ்த்துவர்களைத்தான் நாம் கேட்கிறோம். பேரழிவுக்கான தொண்டு செய்கிறோம் என்று அங்கும் போட்டா போட்டி, பனியன்கள் தொப்பிகளில் கட்சி விளம்பரம்? படிப்பினை பெற வேண்டி நாம் அடாவடித்தனமாக அடம்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சுனாமி வந்தது. எத்தனை விதமான சுரண்டல்களை ப் பார்த்தோம். இன்னும் ஒரு முறை இங்கு சுனாமி வந்தால் பல தொண்டு நிறுவன ஸ்தாபகர்கள் கோடீஸ்வரர்களாகி விடுவார்கள் போல் அவ்வளவு பித்தலாட்டங்கள். தொண்டு(?) நிறுவனங்கள் என்ற பெயரிலேயே இப்படி என்றால், பினாமி உறவினர்கள் தோன்றி சுருட்டியது அதிசயமில்லை.

கடலோர மற்றும் தீவுப்புறங்களில் நடைபெற்ற எல்லையில்லா காமக்களியாட்டங்களுக்காக இறைவனின் தண் டனை அது என எத்தனை பேர் திருந்தி வாழ ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். குஜராத்தில் நிலநடுக்கம் வந்தது. ஆட்சியாளர்களின் அடங்காப்பிடாரித்தனத்திற்கு தண்டனை என்று நினைத்தோம். அதன் பிறகும் கூட கொட்டம் அடங்கவில்லை. ரயிலை எரித்து கலவரத்தை துவக்கி அதன் மூலம் தேர்தல் வெற்றியைப் பறிக்க ஆயத்தமானார்கள்.

“மனிதர்களை அவர்கள் சம்பாதித்த(தீ) வினைக்காக அல்லாஹ் அவர்களை (உடனுக்குடன்) பிடி(த்துத் தண் டி)ப்பதாக இருந்தால் பூமியில் உயிர்ப் பிராணிகள் ஒன்றையுமே விட்டு வைக்கமாட்டான்; ஆயினும், ஒரு குறிப்பிட்ட தவணைவரை அவர்களை(ப் பிடிக்காது) பிற்படுத்துகிறான்; அவர்களுடைய தவணை வந்து விட்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களை உற்று நோக்குபவானகவே இருக்கின்றான்”. ***அல்குர்ஆன் 35:45***

அல்குர்ஆன் கூறுவது போல் அவர்களுக்குரிய தவணை இன்னும் வரவில்லை என்றுதான் கருத வேண்டும். ஆனால் கேவலப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஜார்ஜ் புஷ் முதல் காஞ்சி சுப்ரமணி (சங்கராச்சாரி) வரை அவர்களுக்குள் புளுங்கிக் கொண்டிருப்பதை ரீட்டா காற்று போல நாம் உணர முடிகிறது. யாராகினும் சரி அப்பாவிகள் விஷயத்தில் அபாண்டமாக நடந்து கொண்டால் அவர்களை இறைவன் தண்டிக்காமல் இருப்பதில்லை. பாபர் மசூதி விஷயத்தில் தான் ஒரு பெரிய மனிதப் புனிதன் என்ற நினைப்பில் சம்பந்தமில்லாமல் மூக்கை விட்ட காஞ்சி சுப்ரமணிக்கு மரண அடி. சதாம் உசேனை பழி வாங்குவதற்காக அப்பாவி மக்களை பலிகாடாக்கி ராணுவத்தை அனுப்பி மக்களை அழித்து, கொன்று குவித்த புஷ்ஷ ன் ஆணவத்திற்கும் மரண அடி. உலக அரங்கில் அவர்கள் கேவலப்பட்டு நிற்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

மழை புயல் காற்று நெருப்பு இவற்றின் மூலம் உலகத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிம் பாதிப்பு ஏற்பட்டுக் கொண் டேதான் இருக்கின்றது. ஆனாம் மனிதனின் மூளை இதை இயற்கைச் சீற்றம் என்கிறது. இதனால் தவறு செய்பவர்களில் எத்தனை பேர் திருந்தியுள்ளார்கள். சிறு வயதினரான மாணவர் முதல் வயோதிகர் வரை, **மது மாது கொலை கொள்ளை** செயல்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளதா? நிலநடுக்கங்களால் தர்கா, சந்தனக்கூடுகளில்கூட சிறு குறைவும் ஏற்படவில்லை. ஆடல், பாடல் கேளிக்கைகள், மலர் தூவியும் வான வேடிக்கை செய்தும் அட்டகாசங்கள் பஞ்சமின்றி நிறைவடைந்தன.

எத்தனை பேர் இந்த மழையால் (முஸ்லிம்களில்) தொழ ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். முழுமையான செயலள வில் ஈமான் கொள்ள ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். ரமழானிம் கூட ஜும்ஆ தொழவில்லையே (இவர்கள் நோன்பு வைக்கவில்லை என்பது வேறு விஷயம் நோன்பு வைத்தால்தான் தொழுகை என்ற பகுதி நேர தொழுகையாளிகள் பலரது நடவடிக்கை எப்படியுள்ளது தெரியுமா? ரமழான் பெருநாள் தொழுகை தொழுத கையோடு பாருக்குச் சென்று மது அருந்தி, சினிமா பார்த்து விட்டால்தான் ரம்ஜான் தொழுகை நிறைவேறியது போல் இருக்கும் அவர்களுக்கு.

சகோதரர்களே **"இறைவனின் ஆள் குறைப்பு"** நடவடிக்கை ஆரம்பமாகி விட்டதாக உணருங்களேன்! தொடர் மழையாம், கல் மழையாம் அழிந்து போன சமுதாயங்களை படம் பிடித்து குர்ஆன் போதிக்கிறது. நிகழ் காலங்களில் தொலைக்காட்சி செய்திகள் படம் பிடித்து காட்டுகின்றன. நிலநடுக்கம் நமது பகுதியில் ஏற்பட்டால் இது நமது பகுதிக்கு மட்டும்தான் என்று நாம் உணர வாய்ப்பில்லை. யாரும் அந்த சமயத்தில் சன் டி.வியில் **ங்நீணுபுதூ சீதிமிபு** பார்த்து தெரிந்துக் கொள்ள போவதில்லை. இறைவன் சொன்ன (கியாமத்) மறுமை நாள் இதுவோ என்றே எண்ணி செத்து மடியப் போகிறோம். அதன் பின்னர் ஆயிரக்கணக்கில் பலியோனோரின் எண்ணிக்கையில் நாமும் ஒருவர் என்பதை நாம் மறுமையில் தான் உணர முடியும். எனவே நாம் நல்வழியில் இருக்கிறோம் அதோடு சரி என்றிராமல், நம்மைச் சார்ந்தவர்களையும் நல்வழியின்பால் அழைக்க வேண்டும். இறைவனுடைய சோதனை என்றால் அது யாவருக்கும் தான் என்ற இறைவனின் சொல் இதோ :

"நிச்சயமாக நாம் உங்களை ஓரளவு அச்சத்தாம், பசியாம், பொருள்கள்,

உயிர்கள், விளைச்சல்கள் ஆகியவற்றின் இழப்பினாம் சோதிப்போம்; ஆனால் பொறுமையுடையோருக்கு (நபியே!) நீர் நன்மாராயங் கூறுவீராக!

(பொறுமை உடையோராகிய) அவர்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படும் போது, 'நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள்; நிச்சயமாக நாம் அவனிடமே திரும்பிச் செல்வோம்' என்று கூறுவார்கள்". ***அல்குர்ஆன் 2:155, 156***

இறைவன் சொன்ன பொறுமையாளர்களாக நாம் இருக்கிறோமா; இறைவனை மறுக்கும் நாத்திக முஸ்லிம்(?) களாக நாம் இருக்கிறோமா என்று நம்மை நாமே சுயபரிசோதனை செய்து கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம். இறைவன் சொன்ன தான, தர்ம

விஷயங்களில் கஞ்சத்தனம் செய்தும், ஆணவம் பெருமை பேசி, வசதி வாய்ப்புகளை தவறான விஷயங்களில் பயன்படுத்தியும் வருபவர்களும், இறைவேதத்தை **படித்தோம் முடித்தோம்** (அதை ஓதி காசு வாங்கினோம்) என்றிருப்பவர்களும் அவன் விஷயத்தில் நடப்பு விஷயங்களை கண்ணாற கண்டு பயந்து, இறையச்சத்தோ டு மீதிக் காலத்தை கழிக்க அவனிடமே பிரார்த்திப்போம். அவனிடமே தஞ்சம் அடைய அவனை நினைவு கூர்வோம். காரணம் **"நேர்வழி பெற்ற0 ஈமான் கொண்டவர்கள் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதால் அவர்களுடைய இதயங்கள் அமைதி பெறுகின்றன; அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதால்தான் இதயங்கள் அமைதி பெறுகின்றன என்பதை அறிந்து கொள்க"** என அல்குர்ஆன் 13:28 வசனம் நமக்கு நினைவூட் டுகிறது.

டிசம்பர் 2005 அந்நஜாத்